

Ja Jeesus sanoi: "Minä tulin tuomiolle tähän maailmaan, että ne, jotka ei näe, pitää näkemän, ja ne, jotka näkevät, pitää sokeiksi tuleman." Joh. 9: 39.

Evankelista Johannes kirjoittaa evankeliuminsa yhdeksännessä luvussa, että Vapahtaja oli tehnyt yhden ihmisen näkeväiseksi, joka oli sokeana syntynyt ja sokeana vaeltanut kolmekymmentä ajastaikaa. Sen asian tähden suutuit fariseukset ja kirjanoppineet Vapahtajalle, joka oli sokean miehen silmät avannut, ja sanoit Hänen olevan syntisen eli jumalattoman ihmisen.

Mutta fariseukset suutuit myös sille miehelle, joka oli sokeana syntynyt; sillä koska fariseukset rupeisit tutkimaan sitä miestä, jonka silmät olit avatut, kysyit häneltä, minkäkaltaisen miehen hän luuli sen olevan, joka oli hänen silmänsä avannut, ja se mies tunnusti uskovansa Jeesuksen olevan profetaan. Vaikka se mies oli sokeana syntynyt, eikä niinmuodoin tuntenut yhtään puustavia kirjassa, niin

oli hänellä kuitenkin parempi tieto kristillisyydestä kuin fariseuksilla ja kirjanoppineilla. Se mies, joka oli sokeana syntynyt, arvasi omasta koettelemuksesta eli sydämensä tuntemisesta, ettei Jumala kuule syntisiä, ja että sillä miehellä, joka saattoi sokean silmät avata, oli suuri Jumalan voima.

Mutta fariseukset ja kirjanoppineet olit Vapahtajalle kovin suuttuneet sen haukkumisen tähden. Ja se hengellinen viha teki heitä niin sokeiksi, että he sanoit Hänen olevan syntisen eli suuren pahantekijän. Välistä arvelit he Hänellä olevan perkeleen, vaikka muutamat sanoit: "Taitaako perkele sokean silmät avata?"

Tämän hengellisen sokeuden tähden sanoi Vapahtaja, että ne, jotka ei näe, pitää näkemän, ja ne, jotka näkevät, pitää sokeiksi tuleman. Luonnollinen ihminen luulee aina, että hänellä ovat silmät, että hän näkee paremmin kuin kristityt, mistä tie menee taivaaseen. Hän luulee, että hänellä on parempi tieto kristillisyydestä, kuin näillä heränneillä. Hän ajattelee, että heränneet ihmiset, joiden silmät Vapahtaja on avannut, ovat hulluiksi tulleet, ja että he ovat pahoilta hengiltä riivatut. He katsovat siis kristillisyyden vääräksi ja ihmeelliseksi taikaukseksi. Ja kristityt ovat heidän mielestensä kirottu joukko, joka ei anna kunniallisille ihmisille omantunnon rauhaa.

Mutta tämä maailman ihmisten väärä usko tulee siitä hengellisestä vihasta, joka tekee heitä sokeiksi, niin kuin fariseukset ja kirjanoppineet ei tunteneet pahempaa miestä maailmassa kuin Jeesus Nasarenius, joka soimais heitä vääryydestä, niin ei löydä maailman sokea joukko pahempia ihmisiä, kuin nämät heränneet ihmiset. Mutta se tulee siitä hengellisestä vihasta, joka tekee suruttomat sokeiksi.

Sentähden sanoo myös Vapahtaja, että ne, jotka näkevät, pitää tuleman sokeiksi. Niin kuin kala tulee sokeaksi loisteessa, niin tulee myös luonnollinen ihminen umpisokeaksi sen taivaallisen valon kautta, joka kristillisyyden kautta ilmaantuu. Silmäin Tohtori saattaa parhaiten ymmärtää, minkä tähden kala tulee sokeaksi loisteessa.

Mutta sen me olemme nähneet, että koska loiste tulee äkkiä kalan päälle, tulee hän niin sokeaksi, ettei hän näe mitään. Mutta isommat ja vanhat kalat, jotka ovat vähän edempänä niin kuin loisteen syrjällä, ne pakenevat henkensä kanssa valkeudesta pimeyteen, sillä he pelkäävät valkeutta. Niin pelkää myös vanha Aatami sitä hengellistä valoa, ja pakenee henkensä kanssa pimeyteen, kussa hän on harjaantunut uimaan lapsuudesta saakka.

Paremmiin kala näkee pimeydessä, kuin loisteessa. Luonnollinen järki näkee paremmin luonnollisessa pimeydessä, kuin kristillisyyden valossa, mikä on oikein ja mikä väärin. Mutta koska kristillisyyden valo paistaa silmiin, tulee hän niin sokeaksi, ettei hän ollenkaan ymmärrä, mikä on oikein ja mikä on väärin. Hän tulee niin sokeaksi, että hän katsoo kristillisyyden riettaan hengen vaikutukseksi ja luonnollisen tilaisuutensa, joka on hengellinen pimeys, katsoo hän kristillisyydeksi.

Ja koska luonnollinen ihminen suuttuu niin kovin kristityille, että sappi puhkeaa, silloin rupeaa hän imemään kristittyin verta. Eikä omatunto sano hänelle, että se on väärin, vaan hengellinen viha antaa hänelle sen väärän vakuutuksen, että se on oikein, että kristityitä pitää vihattaman ja pieksettämän.

Siinä tarkoituksessa sanoo Vapahtaja, että ne, jotka näkevät, pitää sokeiksi tule-

man. Se on: ulkokullatut ja suukristityt, joilla on paras ulkonainen tieto ja iso järki, ne pitää sokeiksi tuleman kristillisyyden kautta. Mutta sokeat, se on: yksinkertaiset, joilla ei ole niin iso järki, net pitää näkemän millinen oikea kristillisuus on. Mutta luonnollinen järki ottaa niin kovin vastaan, että hän pudistaa nyrkkiänsä ja sanoo: sekö on oikea kristillisuus, joka tekee ihmisen sokeaksi? Eiköpä ihmisen pitäisi saaman paremmat silmät elikkä paremman ymmärryksen ja paremman ylösvaistuksen kristillisyyden kautta?

Joo, semmoiset silmät, jotka kärsivät katsoa sitä valkeutta, joka kristillisyydessä loistaa, ne tulevat kirikkaammaksi kristillisyyden kautta. Mutta semmoiset silmät, jotka ovat paloviinasta punaisiksi tulleet, eli huoruuden tähden vajonneet silmäin kuoppaan, eli hengellisen vihan tähden vertyneet, eli ahneuden tähden kuivettuneet, sanalla sanottu, jolla silmät ovat niin kuin pissihaukalla, joka parhaiten näkee pimeydessä: ne tulevat sokeiksi sen valon kautta, joka pimeydessä loistaa.

Niin myös isot kalat, jotka uivat siinä luonnollisessa pimeydessä, ne tulevat sokeiksi kristillisyyden loisteessa. Ei ne kärsi nähdä valkeutta ja sen tähden ne pakenevat niin hopusti kuin saattavat loisteen syrjästä siihen luonnolliseen pimeyteen, kussa he ovat harjaantuneet uimaan. Vapahtaja sanoo, että he rakastavat pimeyttä ja vihaavat valkeutta, sillä heidän työnsä ovat pahat. Ei ne tohdi tulla valkeuteen, ettei heidän töitään nähtäisi.

Jokainen, joka pahaa tekee, se pelkää ja vihaa valkeutta, sillä kristillisuus, joka on se hengellinen valkeus, ilmoittaa huorat ja varkaat. Ne mistantavat kunniansa kristillisyyden kautta. Sen tähden ovat huorat ja varkaat valkeuden eli kristillisyyden viholliset. Niin myös juomarit ja

viinaporvarit, kiroilijat, tappelusmiehet, ahneet, maailman tavaran rakastajat, kaikki manalaiset ja kummitukset, ja pahat henget, jotka pimeydessä liikkuvat, pakenevat, koska päivä valkenee.

Kaikki hukat ja pedot, jotka yöllä kiskovat ja raatavat lampaista, menevät luolihiinsa, koska aurinko rupeaa paistamaan maan päälle. Niin myös pissihaukat, jotka yöllä pyytävät saalista, pakenevat pois, koska päivä valkenee. Kaikki ne pimeyden elävät, jotka ei kärsi valkeutta nähdä, ovat nyt vahtaamassa ja odottamassa, koska aurinko laskee, ja koska tämä pikkuinen valo katoais, joka nyt on ilmaantunut, että he pääsisit taas pyytämään ihmisten sieluja ja syömään heidän omaisuuttansa viinakaupallansa.

Mutta me toivomme, ja rukoilemme valkeuden Isää, että Hän avaisi kaikkein sokeain silmät, jotka istuvat tien päällä ja kerjäävät, että hekin saisit nähdä, millainen valkeus on. Niin kuin Hän avasi sen miehen silmät, joka oli sokeana syntynyt, ja sen miehen silmät, joka istui tien päällä ja kerjäsi, niin Hän vielä nytki avaa kaikkein sokeain silmät, jotka huutavat: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minun päälleni, että minä saisin näköni!"

Kaikki sokeat rukoilkaan ja kaikki hengessä köyhät rukoilkaan, ja kaikki vaivaiset rukoilkaan, että ne, jotka ovat saaneet näkönsä, ei tulisi jälleen sokeiksi, ja että kaikki, jotka ovat vielä sokeat, saisit näkönsä, että he näkisit vaeltaa ijankaikkisuuteen. Kuule, o, Daavidin Poika, sen sokean raukan huudon, joka istuu tien vierellä kerjäten. Isä meidän jne.

Evankeliumi: Luuk. 18: 31 - 43

Tämän päivän evankeliumissa on sekä luonnollinen että hengellinen sokeus maalattu silmäimme eteen. Se mies, joka

huusi: "Jeesus, Daavidin Poika!" oli luonnosta sokea. Mutta opetuslapset olivat myös hengellisessä sokeudessa, koska Vapahtaja ilmoitti edessä seisovan kärsimisensä, eikä ne uskoneet.

Seuraavaisesti siitä pitää meidän tällä hetkellä puhuman siitä hengellisestä sokeudesta. Ensimmäinen tutkistelemus osoittaa, kuinka ihminen on tullut sokeaksi. Toinen tutkistelemus osoittaa, kuinka tämä sokea raukka pitää saaman näkönsä. Me seuraamme Jeesusta, muttei meidän pidä toruman sitä sokeata miestä, koska hän huutaa Vapahtajan perään, sillä jos hän tuntee sokeutensa, että hän sokeuden tähden on tullut kerjäläiseksi, ei hän lakkaa huutamasta, vaikka häntä torutaan. Se seisoo nimittäin evankeliumissa, että jota enemmän tätä sokeata miestä kiellettiin huutamasta, sen enemmän hän huusi: "Daavidin Poika, armahda minun päälleni!"

Ensimmäinen tutkistelemus osoittaa: kuinka tämä sokea raukka on sokeaksi tullut. Me olemme kuulleet, että tämä sokea raukka on sokeana syntynyt, ja jos hänen vanhempansa olisit täällä, niin he saattaisit todistaa, että hän on sokeana syntynyt, niin kuin hukan penikka. Mutta jos hän vielä ei olisikaan sokeana syntynyt, niin on hän kuitenkin jälkeenpäin umpisokeaksi tullut, koska rietas on kääntänyt hänen silmänsä nurin, niin että kaikki puustavit kirjassa ovat ylösalaisin käätyt, vaikka sokea raukka luulee oikein ymmärtävänsä niitä asioita, jotka kuuluvat kristillisyyteen.

Mutta koska rietas on kääntänyt sokean raukan silmät nurin, katsoo hän oikean kristillisyyden riettaan hengen vaikutukseksi eli taikaukseksi, mutta sen luonnollisen tilaisuuden katsoo hän oikeaksi kristillisyydeksi. Hän nojaa itsensä sen päälle,

että hän on siveästi elänyt, vaikka hän oliski vähäisen juomari, viinaporvari, huorintekijä. Vaikka hän olis työris ja ahne voittamaan maailman tavaraa. Hän ottaa vaivaisilta ja kuluttaa rikkaille. Hän kirjoaa, ja tappelee ihmisten kanssa.

Mutta kyllä hän sen tähden on siveästi elänyt. Ei suinkaan omatunto soimaa häntä juopumuksesta, kirouksesta, tappeuksesta, eikä myös tunto soimaa häntä huoruudesta ja ahneudesta, sillä rietas on niin kääntänyt hänen silmänsä nurin, ettei hän näe syntiänsä. Mutta kyllä hänellä on tarkka silmä näkemään vikoja kristittyin vaelluksessa, vaikka hän itse juopi, kiiolee ja tappelee, huorin tekee ja varastaa: ei se tule omantunnon päälle.

Mutta kristittyin puheet ja soimaukset, ne tulevat niin suureksi vaivaksi sokean raukan tunnon päälle, ettei hän saa oman tunnon rauhaa, ennen kuin hän on kristittyin verta imenyt. Ja kuinkapa hänen omat kauhistavaiset työnsä tulisit tunnon päälle, koska rietas on kätkenyt häneltä kaikki synnit ja peittänyt kaiken riettauden siveyden peiton alle, eli kuolleen uskon liivalla pesnyt hänen sydämensä puhtaaksi.

Jos nimittäin tämä sokea raukka ei olis niin siveästi elänyt, että hän saattais sen päälle luottaa, että Jumalan pitää maksaman hänen hyvät työnsä ijankaikkisuudessa, niin ottaa hän ja varastaa armoa ja ajattelee, ettei kaikki vääräys lankee ainoastansa hänen päällensä, koska koko maailma on elänyt samalla tavalla. Hän ottaa myös siitä väärän lohduksen, että jos hänen pitää menemän helvettiin, kyllä muut tulevat perässä.

Ilmanki tulee huokeammaksi oleminen helvetissä, kuin on paljon kumppania. Riettaalle tulee niin surkea ja polttava kauteus, jos muut olisit paremmat häntä. Sen

tähden täytyy hänen panna kristittyin päälle kaikki ne synnit, joissa hän itse on kiinni, ja vielä pahemmat ja julmemmat. Esimerkiksi, että kristityt ovat Jumalan pilkkaajat ja riettaan palvelijat, jotka ei anna kunniallisille ihmisille omantunnon rauhaa.

Siinäpä se parhaiten näkyy, kuinka sokea suruton ihminen on, koska hänen mielestensä kaikki Pyhän Hengen vaikutukset ovat riettaan hengen vaikutukset. Niin ajattelit kuitenkin ne siveät juutalaiset, että Vapahtaja aukaisi sokean raukan silmät noituudella ja perkeleen avulla. Ne sanoit, että Hänellä oli perkele, ja että hän oli liitossa perkeleen kanssa.

Sama ajatus on vielä nytki kaikilla riettaan palvelijoilla, jotka ovat sokeana syntyneet, niin kuin hukan penikat, ja joiden silmät rietas on kääntänyt nurin. Heillä on vielä nytki se usko, että kristityt ovat riettaan hengen palvelijat ja yksi kirottu joukko, Jumalan ja ihmisten viholliset, jotka ai anna kunniallisille ihmisille omantunnon rauhaa. Hengellinen viha on tehnyt heitä niin sokeiksi, että he janoovat kristittyin verta. Sillä tavalla saavat riettaan palvelijat omantunnon rauhaa, koska heillä on se usko, että kristityt ovat riettaan palvelijat.

Jos nyt kristityt ovat riettaan palvelijat, niin maailmanlapset ovat Jumalan palvelijat. Jos kristityt ovat hullut, niin maailmanlapset ovat viisaat. Jos kristityt ovat koirat, niin suruttomat ovat enkelit. Senkaltaisen päätöksen he tekevät, että kristityillä on väärä usko. Siitä seuraa siis, että armonvarkailta on oikea usko. Sen päätöksen kautta tulevat juomarit, viinaporvarit ja tappelusmiehet kristityksi, mutta ne, jotka soimaavat ihmisiä vääryydestä ja jumalattomasta elämästä, ne ovat väärät profetat.

Ja jos maailman lain voimalla ei pääse kristittyin verta imemään, niin freistataan nyrkillä, valheen ja panettelemisen kautta, uhkausten ja kirousten kautta, lyömisen ja pieksämisen kautta, että sillä tavalla tulis omantunnon rauha. Mutta jota enemmän sokea raukka suuttuu ja pieksää, sen syvempään helvettiin hän putoaa.

Nyt tuntee luonnollisesti sokea ihminen, että häneltä näkö puuttuu, mutta hengellisesti sokea luulee näkevänsä, hän luulee tietävänsä, mistä tie menee taivaaseen. Ja hän suuttuu oikein kovin, jos joku sanoo hänelle, että hän on sokea, ja että hän siinä sokeudessaan vaeltaa sulaan.

Vapahtaja sanoi juutalaisille: jos te olisitte sokeat, ei olis teillä syntiä. Jos tetuntisitte teidän sokeutenne, niin ette rientäisi niin rohkeasti kadotukseen. Mutta nyt te sanotte näkevänne, sentähden on teidän syntinne pysyväinen.

Jos luonnollinen ihminen tuntis sokeutensa, ei hän olis niin rohkea vihaamaan ja pilkkaamaan kristillisyyttä. Mutta juuri se asia, että luonnollinen ihminen luulee näkevänsä eli tietävänsä, mistä tie menee taivaaseen, juuri se usko, että hänellä ovat silmät, vaikka hän on sokea, se tekee tämän sokean raukan rohkeaksi kiroamaan, juomaan, tappelemaan, huorin tekemään ja varastamaan, viinakauppaa pitämään ja kristityitä pilkkaamaan. Ja koska hän semmoisia töitä tekee, silloin on hän mielestensä hyvä kristitty ja siveä mies ja kunniallinen raatiherra, sillä hän on hyvin kiitetty maailmalta. Mutta kristityt, jotka soimaavat häntä huoruudesta, ahneudesta, kirouksesta, tappelusta ja viinakaupasta, ne ovat hänen mielestensä kirottu joukko, koska ne ei anna tämän sokean raukan mennä rauhassa helvettiin.

O, sinä sokea raukka! Osta itselles silmävoidetta, että sinä tulisit ensin tunte-

maan, että olet sokeana syntynyt ja sokeana vaeltanut tähän päivään asti. Jos sinä tulisit niin sokeaksi, että sinä joutuisit istumaan tien vieressä ja kerjätä, niin sinä häätyisit viimein ruveta huutamaan: "Jeesus, Daavidin poika! Armahda minun päälleni!" Mutta nyt sinä huudat sokeudessa maailman ruhtinasta avukses joka kerta kuin sinä suutut.

Toinen tutkistelemus: Kuinka pitää tämä sokea raukka saaman näkönsä? Jos hän ensin huomaisis, että hän on sokeana syntynyt ja että hän sokeudessa menee kadotukseen. Mutta siitä hän lujasti tinkaa, ettei hän ole sokea. Fariseukset sanoit Vapahtajalle: "Olemmeko me sokeat?" Jos sokea raukka ensin tulis ylitse voitetuksi siitä, että hän on sokea; mutta hän tinkaa kovin vastaan, ettei hän ole sokea. Ja maailman ruhtinas vahvistaa häntä siinä uskossa, että hänellä ovat kirkaat silmät.

Mitä hän näkee, koska hän sanoo näkevänsä? Joo, hän näkee taivaan valtakunnan helvetissä. Hän näkee puhtauden riettaudessa ja siunauksen kirouksessa. Hän näkee elämän vettä viinapikarissa. Hän näkee armeliaisuuden ahneudessa. Hän näkee Jumalan helvetissä ja perkeleen taivaan valtakunnassa. Ja oman kuvansa hän näkee riettaan peilissä, ja se on niin kaunis kuin enkeli.

Itsensä hän myös näkee taivaan valtakunnassa, mutta kristityt näkee hän helvetissä. Näin kirkaat silmät ovat hukan penikalla, koska hän on hukan luolassa. Ja koska nyt kristillisyyden valkeus paistaa hänen silmiinsä, tulee hän umpisokeaksi niin kuin kala loisteessa. Silmät seisovat pääkallossa niin kuin pissihaukalla, muttei hän näe kristillisyydessä muuta kuin riettaan hengen vaikutuksia. Jos nyt kirkas leimaus tulee taivaasta ja hirmuinen ääni: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

Sinun on työläs potkia tutkainta vastaan!" silloin tulee hän, niin kuin Paavali, umpisokeaksi. Paavali tuli myös sokeaksi siitä valosta, joka oli kirkaampi kuin aurinko. Ja koska hän tuli näin umpisokeaksi Kristuksen kirkaudesta, niin täytyi kumppanit taluttaa häntä.

Näin se käypi kaikille, joiden silmiin Kristuksen kirkaus äkkiä paistaa. He tulevat ensin juuri sokeiksi. Se merkitsee, että se entinen luonnollinen järki kadotetaan. Ennen oli hänellä iso järki, ja sillä luonnollisella järjellä rupesi hän kristityitä vihaamaan. Luonnollinen järki sanoi näin: Jumala ja minun omatuntoni vaatii, että minun pitää lyömän ja pieksämän ja vainoaman kristittyin lahkokuntaa, sillä he ovat kirottu joukko. Ne ovat Jumalan ja ihmisten viholliset.

Mutta koska hän Kristuksen kirkauden tähden tulee sokeaksi, eli koska luonnollinen järki menee hukkaan kristillisyyden tähden, silloin täytyy hänen sanoa, niin kuin se vanha Tobias: "Mikä ilo pitää minulla oleman, jonka täytyy pimeydessä istua, enkä saa päivän valoa nähdä?"

Tässä sielun tilaisuudessa on nyt se sokea raukka, joka istuu tien vieressä ja kerjää. Hän on juuri sokea. Se on arvattava, ettei ole semmoisella ihmisellä hauska, jonka täytyy pimeydessä istua. Mutta koska hän saapi kuulla, että Vapahtaja on siinä liki vaeltamassa, korottaa hän äänensä ja huutaa: "Jeesus, Daavidin Poika, armahda minun päälleni!"

Mutta se suuri joukko, joka seuraa Jeesusta kurkistelemisen tähden, eli sen oudon opin tähden, eli sen maallisen voiton tähden, jonka he luulevat voittavansa Vapahtajan kautta, ne toruvat sitä sokeata miestä vaikenemaan. Ei ne pidä häntä sen väärinä, että Vapahtajan pitäisi hänen tähtensä pysähtymän. Se suuri joukko, joka

seuraa Jeesusta kunnian tähden eli maailman voiton tähden, taikka kurkistelemisen tähden, ne ovat ulkokullatut, suukristityt ja armonvargaat, jotka ei viitsi kuulla, että yksi sokea raukka huutaa Vapahtajan perään, jonka he pitävät suurena profeettana niin kauan kuin Hän ruokkii heitä ilman.

Ne ottavat sen pahaksi, että herännyt ihminen, joka on tullut sokeutensa tuntemaan, huutaa Jeesuksen perään. Ne toruvat häntä vaikenemaan. Mutta jota enemmän maailman joukko kieltää tätä sokeata miestä huutamasta, sitä kiivaammasti hän huutaa. Hän huutaa kaikesta voimasta. Hän huutaa niin korkealla äänellä, että sokean raukan ääni viimein tulee Vapahtajan korviin.

Ja vaikka maailman joukko, jotka kuolleen uskon tähden luulevat olevansa likimmäiset Vapahtajalle, toruvat sinua, o viheliäinen ihminen, joka olet sokeaksi tullut jo äidin kohdussa, ja tämän sokeuden tähden olet tullut niin köyhäksi ja vaivaiseksi, että sinun täytyy istua tien vieressä ja kerjätä.

Vaikka ulkokullatut ja armonvargaat kieltävät sinua huutamasta Jeesuksen perään, älä sen tähden lakkaa huutamasta, sinä sokea ja viheliäinen ihminen, vaan huuda, sinä sokea raukka, niin korkealla äänellä, että sinun äänes kuuluu ylitse kai-

ken maailman humun. Vaikka se suuri maailman joukko humisee Vapahtajan ympäri ja toruu sinua vaikenemaan, älä sinä kannaa vaaria heidän uhkauksistansa, vaan huuda kaikesta voimasta ja kaikesta sielusta ja kaikesta sydämestä, että Herra Jeesus armahtais sinua sokeata raukkaa, ja antais sinulle näön, että sinäkin pääsisit näkemään maailman valkeutta.

Huuda, huuda, sinä sokea raukka, ennen kuin Jeesus sivuitse menee ja kaituu niin kauas, ettei sokean raukan ääni enää kuulu edemmäksi pohjattomuutta! Huuda, huuda, sinä sokea raukka. Jos Vapahtaja ei kuule varsin, niin huuda vielä korkeammalla äänellä! Älä vaikene, vaikka maailman joukko sinua toruu ja kieltää huutamasta. Mutta huuda siihen asti, että Herra Jeesus seisoo ja kysyy sinulta: "Mitä sinä tahdot?" Sinun anomukses on, että sinä saisit näkös. Se on niin suuri vaiva olla sokeana ja istua pimeydessä ja kerjätä.

Huuda siis, sinä sokea raukka, ja huuda niin korkealla äänellä, että se kuuluu koko maailman joukon humun ylitse! Silloin tulee Jeesus ja kysyy: "Mitä sinä tahdot, että minun pitää sinulle tekemän? Ja sinä vastaat: "Että minä saisin näköni!" Ja Jeesus sanoo: "Ole näkevä. Sinun uskos vapahti sinun!" Amen.